Επικήδειος λόγος της Διευθύντριας του Λυκείου Αγίου Σπυρίδωνα

για την εκλιπούσα μαθήτρια Αναστασίου Κυριακή

Αποχαιρετούμε σήμερα έναν άγγελο, που έφυγε πριν από τρεις μέρες από την επίγεια ζωή, αφήνοντας ένα δυσαναπλήρωτο κενό στο Σχολείο μας και έναν αβάσταχτο πόνο στην οικογένειά της. Η Κυριακή μας, το κορίτσι που ξεχώριζε για την ευγένεια της ψυχής του, για την προσήλωσή της στα μαθήματά της, για την άριστη επίδοση, για τη σοβαρότητα και την ωριμότητα, για το εξαίρετο ήθος, τις αμέτρητες αρετές και την πάντοτε άψογη, άμεμπτη συμπεριφορά. Ένα κορίτσι μάλαμα, που όλοι, συμμαθητές και συμμαθήτριες, εκπαιδευτικοί και γονείς των άλλων παιδιών αγαπούσαμε και ξεχωρίζαμε για την αυθεντικότητα και την ποιότητα του χαρακτήρα της, για την καλοσύνη και τη διακριτικότητά της, για την μεγαλοψυχία της και την έγνοια της για τους άλλους, για τη ζεστή καλημέρα και το φωτεινό της χαμόγελο. Ένα κορίτσι υπόδειγμα, υπεύθυνο και ευσυνείδητο, με σπουδαία ανατροφή από τους εξαιρετικούς γονείς της, που αποδείκνυε καθημερινά με τον δικό της ξεχωριστό τρόπο τις υγιείς αξίες της νιότης της, τα χαρίσματα και τις αρετές της. Ένα παιδί διαμάντι, καμάρι για την οικογένεια και το σχολείο μας, με γερά εφόδια και όνειρα για τη ζωή, που τόσο άδικα κόπηκαν στον ανθό της νιότης της.

Καλό μας κορίτσι, Κυριακή μας, το Σχολείο μας από χτες θρηνεί για την απώλειά σου, συμπάσχει με την οικογένειά σου, πενθεί για την απουσία σου. Οι σημαίες μας κυματίζουν μεσίστιες, μεσίστιες κι οι καρδιές ολονών μας. Το θρανίο σου είναι άδειο, η καρέκλα σου άδεια, και η τάξη σου κενή χωρίς εσένα, το παγκάκι όπου καθόσουν με τις φίλες σου έγινε κρύο κι αφιλόξενο για τα παιδιά του σχολείου μας που σε αναζητούν μάταια από χτες για να φωτίσεις με την γλυκιά παρουσία σου τη ζωή τους. Το δέντρο που στόλιζες τραγουδώντας την περασμένη εβδομάδα, έμεινε ατελές περιμένοντας μάταια την επιστροφή σου. Οι συμμαθητές και οι συμμαθήτριές σου δακρύζουν σιωπηλά κι άλλοι κλαίνε γοερά, και δεν μπορούν να πιστέψουν πως δεν θα γυρίσεις κοντά μας, να λαμπρύνεις με την ζωντανή παρουσία σου τη σχολική μας κοινότητα. Οι καθηγητές και οι καθηγήτριές σου θρηνούν σιωπηλά κι αναζητούν το πιο γλυκό χαμόγελο του σχολείου μας, ευχαριστώντας σε για όλα τα χαμόγελα που μας χάρισες. Όλα τα σχολεία του τόπου μας στέλλουν μηνύματα συμπαράστασης στην

οικογένεια και τη σχολική μας κοινότητα. Όλη η Κύπρος πενθεί μαζί μας για τον αδόκητο θάνατο σου.

Κυριακή μου, ποια λόγια παρηγοριάς να δώσω στους γονείς σου που σε λάτρευαν, που η ζωή τους άδειασε τόσο ξαφνικά κι απρόσμενα; Είμαι βέβαιη πως από τη γειτονιά των αγγέλων όπου βρίσκεται η ψυχούλα σου δεν θέλεις να θρηνούν, πως νιώθεις την απέραντη αγάπη τους όπου κι βρίσκεσαι… κι ας είναι άδεια η καρέκλα σου στο σπίτι όπου η μικρή λατρεμένη σου αδελφή σε ψάχνει, εσύ θα συνεχίσεις να σκορπίζεις τη γλυκιά ζεστασιά της καρδούλας σου σε όλα τα αγαπημένα σου πρόσωπα… Εύχομαι η ανάμνηση της χαράς που τους έδινες καθημερινά να γίνει βάλσαμο στην αγιάτρευτη πληγή τους, και η αγάπη που έδειχνες στην οικογένεια και σε όλο τον κόσμο γύρω σου, να συντροφεύει τα αγαπημένα σου πρόσωπα και να απαλύνει τον αβάσταχτο πόνο όπου τους βύθισε η φυγή σου για τους ουρανούς. Κυρία Έλενα, κύριε Παναγιώτη, εύχομαι ο Θεός να σας δίνει δύναμη να μεγαλώσετε το μικρό αγγελούδι σας, την Αγάπη, που έτσι την ονόμασε η Κυριακή σας με τη μεγάλη καρδιά της που λάτρευε τη μικρή αδελφή της.

Στο καλό, ψυχούλα μου, θα σε θυμόμαστε όλοι πάντοτε με αγάπη, και σου υποσχόμαστε πως θα σταθούμε με ειλικρινή συμπόνοια δίπλα στην οικογένειά σου, πως θα στηρίξουμε τις φίλες σου όπως εσύ θα το έπραττες. Ας είναι πανάλαφρο το χώμα που θα σε σκεπάσει κι ας ταξιδέψει η αθώα ψυχούλα σου συντροφιά με τους αγγέλους στον ουρανό. Αιωνία σου η μνήμη Κυριακή μας. Καλό ταξίδι στο φως…